

нѣщо трѣбва да се придобие чрѣзъ закона на Любовта. Не е ли придобито чрѣзъ любовта, то носи смъртъ и проказа. Всѣко нѣщо трѣбва да се придобие чрѣзъ потъ на лицето и чрѣзъ трудъ. Знанието, мъдростта, всичко трѣбва да се употреби, за да донесе онова вътрѣшно богатство.

Апостолъ Павелъ казва: „Който се учи“.

Е, защо ние да не започнемъ споредъ този законъ и да се постареемъ да уредимъ живота си? Можемъ да уредимъ живота си. Кой ще ни покаже пакъ да го уредимъ? — Онзи, който ни учи. И съврѣменнитѣ страдания не сж нищо друго, освѣнъ това, че невидимиятъ свѣтъ ни прѣдава горчиви уроци, за да дойдемъ до онова вътрѣшно познание, отъ което произтича живота. Не е ли хубаво да прѣкараме единъ животъ въ миръ и съгласие съ самитѣ насъ? Какво по-хубаво отъ това, да станешъ сутринъ, да се помолишь Богу, да ти дойдатъ онѣзи хубави мисли отъ всевъзможенъ характеръ, които ти даватъ потикъ, подемъ, да имашъ миръ въ себе си отколкото да станешъ сутринъ, че това те боли, онова те боли, коститѣ те болятъ, подагра имашъ, усѣщашъ се хилавъ, слабъ и лѣкаритѣ единъ слѣдъ другъ току влизатъ и излизатъ отъ дома ти. Това сж блага за човѣшката душа. Азъ говоря за онѣзи блага, които може да те ползватъ — да бждешъ богатъ и да се радвашъ, а сжщо и всички твои близки около тебе да се радватъ, че си и външно, и вътрѣшно, по сърце богатъ. Има и външни, и вътрѣшни богатства.

Сега, дойдатъ нѣкои, казватъ: нека се откаже този братъ отъ богатствата си. Отъ богатства-